

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15159/2024
22.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Јована Лаловић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Милорад Мићовић, адвокат из ..., ради раскида предуговора, иселења и утврђења по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 694/24 од 21.03.2024. године, на седници одржаној 22.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 694/24 од 21.03.2024. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 694/24 од 21.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 690/20 од 12.12.2023. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиље-противтужене је усвојен у целости. Ставом другим изреке, раскинут је предуговор о купопродаји закључен у Зрењанину дана 11.01.2018. године, између тужиље-противтужене, као продавца и туженог-противтужиоца, као купца, који је солемнизован од стране јавног бележника Цвитковац Магдалене под бројем ОПУ: 25-18 дана 11.01.2018. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да се у року од 15 дана исели са свим лицима и стварима из некретнине тужиље-противтужене која се налази у Зрењанину у Улици ..., која је саграђена на кат.парцели број ..., уписана у лист непокретности број .. КО Зрењанин I, број зграде 1, викенд кућа, земљиште под зградом – објектом од 78 м², њива 1. класе у површини од 31а 76 м², под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, у целости противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је предложио утврђење ништавости предуговора о купопродаји непокретности закљученог између странака и овереног дана 11.01.2018. године, пред јавним бележником Цвитковац Магдаленом под бројем ОПУ: 25-18, те утврђење права својине у 3/4 дела некретнине уписане у лист непокретности број .. КО Зрењанин I, кат. парцела број .., броје дела 1, земљиште под зградом и другим објектом, површине 78 м², број дела 2, њива 1. класе површине 3176 м², укупне површине 3254 м², по

правном основу куповине и сопствене градње, што је тужилца-противтужена дужна трпети, као и укњижбу права сувласништва у корист туженог-противтужиоца у катастарским и другим јавним књигама. Ставом петим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужилца-противтуженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 177.984,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 694/24 од 21.03.2024. године, ставом првим изреке, жалба туженог-противтужиоца је делимично усвојена, делимично одбијена, па је првостепена пресуда преиначена у делу којим је раскинут предуговор о купопродаји (став 2 изреке) тако што је одбијен тужбени захтев тужилца-противтужене у делу којим је тражено да се раскине предуговор о купопродаји закључен у Зрењанину дана 11.01.2018. године између тужилца-противтужене, као продавца, и туженог-противтужиоца, као купца, који је солемнизован од стране јавног бележника Цвитковац Магдалене под бројем ОПУ 25-2018 дана 11.01.2018. године, док је у преосталом делу пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог-противтужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије туженог-противтужиоца на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом делимично је усвојен део тужбеног захтева и обавезан је тужени-противтужилац да се у остављеном року исели са свим лицима и стварима из некретнине тужилца-противтужене, јер у предвиђеном року није дошло до закључења главног уговора између парничних странака, због чега је тужени у обавези да тужилца преда посед предметне некретнине, док је противтужбени захтев за утврђење ништавости предуговора закљученог између парничних странака одбијен, јер испуњава све услове форме и нема разлога за утврђење ништавости прописаних чланом 103. Закона о облигационим односима. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали, то по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, с обзиром да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Наводи ревизије који указују на битне повреде одредаба парничног поступка, нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке у којима су судови другачије одлучивали у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема потребе ни за уједначавањем судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 11.06.2020. године. Вредност предмета спора по тужби је 10.000,00 динара, а по противтужби је 23.500,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић